

# TO RUNDE PINNER

*”Ytterst på Romsdalskysten med ryggen mot fastlandet”. Hilde flyttet hit, fra å være oppvokst på Dokka. Besteforeldrene bodde her hele sitt liv, og barndommens somrene ble tilbrakt her. Dette la grunnlaget for en dag å vende fastlandet ryggen.*

**Tekst:** Tove Fevang [www.tovefevang.no](http://www.tovefevang.no) **Foto:** Geir Arnesen [www.geirarnesen.no](http://www.geirarnesen.no)



*Marit Ysland Jensen t.v. og Hilde Sormoen  
innehaverne av ”To runde pinner”  
med Ona fyr i bakgrunnen.*

**DET ER IKKE** hver dag en blir møtt personlig av butikk-innehaveren når en går i land fra en ferge, men på Ona er det slik. Her kommer alle de fastboende ned på fergekaia hver gang båten legger til kai i løpet av døgnet. Dette er helt tydelig møteplassen, blide og nysgjerrige på hvem det er som kommer i land og som de ikke har sett før. Vi blir alle hilst med et smil, og de som de kjenner fra før slår de av en prat med. Slik er det å komme til Ona, eller jeg har selv kalt denne øya Ona fyr, helt siden jeg leste boken til Ingebrigt Steen Jensen og ble så fasinert av beskrivelsen av stedet. Helt siden den gang har jeg visst at en gang skal jeg dit. Når det nå i tillegg har kommet en garnbutikk der så var det enda en god grunn, og her var vi, fotografen og jeg.

Reisen hit fra Oslo-området er ikke den enkleste, men vel verdt både å stå opp tidlig om morgnen, og med ventetid både her og der. Tilslutt stod vi på kaien etter mange timers reise, vi kunne egentlig kommet oss til New York med fly på mye kortere tid, men der er det ikke så sjarmerende som her ute på en øy i havgapet. Eller som Hilde Sørmoen, en av innehaverne av garnbutikken sier, "Ytterst på Romsdalskysten med ryggen mot fastlandet". Hilde flyttet hit ut for endel år siden, fra å være oppvokst på Dokka. Besteforeldrene bodde her hele sitt liv, moren hennes kommer herfra og barndommens somre ble tilbrakt her. Dette la grunnlaget for en dag å vende fastlandet ryggen og flytte hit permanent. Jeg er ganske så nysgjerrig på hvordan noen kan finne på å starte en garnbutikk på et sted med 70 hus og 17 fastboende. Hilde forteller det var ikke hun som startet butikken, men hun overtok den sammen med Marit Ysland Jensen ved påsketider i år etter å ha jobbet i den siden startet for to år siden. Marits mann kommer også fra øya og som pensjonister er de mer her, enn i huset sitt på Lensvik i Trøndelag hvor de bor.

Når de overtok butikken fikk den nytt navn "To runde pinner", navnet sier de i kor har flere betydninger. De er to, alderen gir en også litt mer fylde mener de, "og så vet jo alle som strikker hva en rundpinne er".



1. Garnbutikken er møteplassen på Ona, hit kommer både som strikker og de som bare vil slå av en prat sammen med en kaffekopp.
2. Detalj av ermet på Ona genseren.



1

Både Hilde og Marit strikker mye. For Hilde var det mest hekling tidligere inntil for noen år siden, da ble hun bitt av strikkebassillen også. Hennes bestemor var en racer med heklenålen og leverte hekling land og strand rundt. Hun annonserte hekletøyet sitt i et ukeblad, og slik ble det solgt. Marit har strikket siden hun var 6 år, men hekling ble det ikke så mye av. Hun heklet så fast at det var umulig å rekke opp, så dette ble aldri hennes greie.

Butikken ligger rett ved fergekaien, her selger de garn fra Du store Alpakka og Rauma i tillegg så er det knapper, lekre bånd og annet tilbehør. De strikker også modeller som de selger og så er det nettbutikken de driver med samme navn. Det blir sendt mange pakker avgårde med fergen, via det lokale postkontoret. Samtidig er butikken et møtested for øyas beboere, alle kommer innom for å slå av en prat og ta en kopp kaffe rundt det store bordet midt i butikken. Praten går livlig og er du på besøk så er du inkludert med en gang. Hvordan kan de leve av denne butikken, undrer jeg meg. Svaret er at en må ha mange ben å stå på, så de arrangerer kurs både helg og kvelder, og de er stort sett fulle før derekker å annonsere. De drar på strikkekafeer rundt i distriktet også. "To runde pinner", har en stor "happening" en gang i året. Den andre helgen i juni er satt av til strikketreff på øya og fergen er "overfylt" med strikkeglade damer. Noen kommer på dags-tur, andre tilbringer hele helgen og kanskje enda noen flere dager i tillegg. Vil du være med på dette må du være tidlig ute med å bestille rom på "Ona havstuer", i tillegg finnes den noen "airbnb" og andre bor privat. Da er det strikkekurs, foredrag og sosialt samvær, med god mat og drikke. Alle de

*1. Ona genseren, med detaljer som fyr, fugler og rutenettet som illuderer fiskegarn.*





*Keramiker Anne Marit Steinshamn, lager de nydeligste garnkrukker.*

fastboende bidrar med kakebakst og annet som trengs. Hilde og Marit har jobbet i skjul med "Ona genseren" denne vinteren. Denne skulle presenteres på årets strikketreff og var akkurat ferdig da vi var på besøk og som takk for en utrolig gjestfrihet, så tilbød fotografen seg å ta bilder av genseren til oppskriften. Noe som ble mottatt med stor takk, men hvem skulle være modell... her på øya er det enkelt, du finner en kar på veien og han sier selvfølgelig ja til å stille opp. Genseren har fått mye av historikken til øya, alt fra det velkjente fyret til fiskegarnet som er gjengitt som rutenett på bol og ermer.

Damene er et oppkomme av ideer. For noen år tilbake så ble det strikket et 65 meter langt skjerf som ble heist opp

og knyttet rundt fyret. Strikkede remser kom fra hele landet, noen kom med de egenhendig andre kom med fergen, bidrag kom til og med fra Danmark. Skjerfet ble senere klippet opp til tepper. Det ble hele 45 tepper som ble sendt til Nepal etter jordskjelvet der. "Skjerfet kunne jo ikke ligge der ubrukt, når noen på andre siden av jordkloden trengte varme" sier Hilde og slik er engasjementet til begge disse to damene.

På øya finnes det også to keramikkverksteder og den ene av disse lager noen utrolig flotte nøstekrukker, så da vet dere nok hva som ble mitt store minne fra øya i havgapet. For fotografen ble det mange flotte naturbilder. På turen tilbake til Ålesund og fastlandet visste vi en ting, dette er sted vi skal tilbake til. Kanskje blir det strikketreff på oss til neste år. ■